

ИВАН ВАЗОВ
БЪЛГАРСКИЯТ ВОЙНИК

chitanka.info

*Щом войната се захвана,
ний простихме се в часът
с майки, с братя — и с Балкана
и потеглихме на път.
Но тъгата бе разляна
по лица ни в оня миг...*

*Чужденците туй видяха
и презрително казаха:
Ето български войник!*

*Преди боя да достигнем,
ний борихме се на смърт
седем дена, без да мигнем,
с калта, гладът и студът.
В нас душите не остаха,
ний изплезихме език.*

*Чужденците ни видяха
и насмешливо мълвяха:
Що за български войник!*

*Ний веч мязахме на сянки,
на разсипана войска.
Едвам тежките берданки
ний крепяхме ги с ръка.
В миг горите заехтяха:
пред нас беше бой велик!*

*Чужденците ни видяха
и злорадостно шептяха:
Клети български войник!*

*Чухме ги и подлудяхме
и във сливнишкия дим
като бесни полетяхме
да умрем ил победим.
И победата я взехме*

*с бодила на нашия щик!
Враговете се слисаха
и уплашени крещяха:
Бежте! Български войник!*

*И на Драгоман проходът
много къс им се видя,
удиви се Царибродът:
вчера той ги посреща!
И Милан отседна клети
да почине бар на миг,
но и там го страх връхлете:
Бре, я коня доведете,
ето български войник!*

*Ех, ний скоро ще се върнем,
ако бог ни поживи,
мили майки ще прегърнем
с лавров венец на глави.
И когато се покаже
полкът ни в града със вик,
нека чуем в оня миг
що светът ще пак да каже
зарад български войник!*

София, декември 1885

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.